

35
club

Ročenka CLUBU 35

2020

Prezident

Rostislav Sed'a

Rada

Miroslav Nevěděl

Jan Kilian

Členové

Pavla Honzirková

Ilona Janglová

Jana Latýnová

Martin Macho

Karel Marišler

Petr Suchyňa

Iva Švecová

Milan Žůrek

Tomáš Hlucháň

Čestní členové

Karla Dubná

Nataša Bumbálková

Curling s obědem

Datum: 1. března 2020

Organizátor a autor článku: Jan Kilian

Krásný dobrý den, milí čtenáři sportovní rubriky naší kroniky. Je mou milou povinností Vás informovat o průběhu klání na ledech, která znamenají svět. Členové Clubu 35 a jejich rodinní příslušníci měli tu neopakovatelnou možnost se setkat na povrchu, který využívají jen ti nejlepší sportovci. Bruslí na něm krasobruslaři, přesná střelba a hity jsou pak doménou hokejistů, rychlobruslaři mají za cíl objet okruhy co nejrychleji a v neposlední řadě metaři neboli curlaři. Ano, jedná se o ledovou plochu.

S končící zimou se dne 1. března 2020 v 10 hodin středoevropského času sešla šťastná třináctka odvážných v počtu sedmi žen a šesti mužů v brněnské hale na Lazaretní, aby si odbyla svoji premiéru v curlingu. Jak jistě dobře víte, jedná se o pro mnohé nezáživný zimní sport, kde týmy červených a žlutých vrhají nějaké kameny do barevných kruhů. Ale opak je pravdou, alespoň v tom slově „nezáživný“. Ve skutečnosti se jedná

o adrenalinem nabitou aktivitu, kde hráči neznají bratra 😊. Alespoň by se tak dalo s nadsázkou nazvat naše první seznámení s tímto mimo jiné olympijským sportem. Ale pojďme popořadě.

Nejdříve jsme absolvovali povinnou instruktáž a vysvětlení základních pojmů. Co jsou to kameny, kolik váží, k čemu jsou košťata, jak se pohybovat po ledě nebo kde je káva. Nejprve jsme zkusili poslat kameny správným směrem. Postupně jednotlivci začali zjišťovat, že to vážně není žádná p***l. Prvně někteří z nás mysleli, že budou potřebovat lahev rumu, aby ujel kámen víc než deset metrů. O pět minut později již kameny lítaly tam i zpět nadzvukovou rychlostí. No o něco pomaleji, ale začali jsme chytat ten správný grif. Po několika odhozených kamenech bylo na čase vyzkoušet uklízečské práce a tak jsme dostali do rukou košťata a začali zkoušet první odstraňování nečistot před putujícími kameny. Ač jsme mysleli, že v hale zmrzneme, první metání nás vyvedlo z omylu. Na závěr tréninku jsme si osvojili poslední pravidla a šlo se na zápas. Dráhy se rozdělily podle pohlaví a týmy podle citu, teda u mužů podle logiky u žen podle citu.

A přišly první body. Na tabuli s výsledky se objevily první jedničky, pak čtverky a mužský duel ukončila vítězná trojka. Snad by se mnou profesionálové souhlasili, že vyšší

bodování svědčí buď o neschopnosti jednoho týmu, nebo o genialitě týmu druhého, takže rozhodně u nás platilo to druhé, protože vysoká čísla se objevila nakonec v obou mužských týmech a u žen se projevila solidarita vůči druhým a tak si holky sypaly jen přátelské jedničky.

Konečné výsledky byly nakonec velmi originální. U mužů zvítězil tým červených ve složení Max Honzírek, Miroslav Nevěděl a Jan Kilian poměrem 8:7, ženskou T-line pak ovládly žluté kameny se jmény Ilona Janglová, Viktorka Janíková, Libuše Mlynaříková a Pavla Honzírková. S nadsázkou lze říct, že turnaj patřil Honzírkům. I přes nepříjemné pády některých hráčů se to v závěrečných rozhovorech

s jednotlivými účastníky hemžilo superlativy. Holt člověk musí občas položit nějakou oběť pro tým, a zápal pro hru byl místy opravdu velký.

„Je to úžasné. Tohle je asi nejkrásnější vítězství v mé kariéře. Takhle dobře jako tady jsme nikdy nehráli. Mám pocit, že jsme tu dominovali celý týden,“ radoval se jeden z vítězů. Jeho tým v turnaji prohrál jediné ze 14 utkání, když v základní části podlehl 5:6 Skotsku a vybojoval zlaté medaile na mistrovství světa v curlingu. A stejně nadšení jsme se cítili i my, kteří jsme hráli tento úžasný sport poprvé v životě, ale určitě ne naposled. Věřím, že se brzy na ledovou plochu podíváme opětovně a zase zažijeme tak pohodovou akci, jako v březnu s Clubem 35.

Nás společný sportovní den jsme zakončili ve „Steakhouse K1“ v brněnských Židenicích a musím říct, že během hry nám pořádně vyhládlo, a tak jsme plné talíře uvítali opravdu s chutí.

Přátelé a kolegové, děkuji za Vaši účast a těším se brzy na viděnou.

Cyklovýlet

Datum: 27. června 2020

Organizátor a autor článku: Miroslav Nevěděl

Po nekonečných omezeních ohledně onemocnění COVID-19 jsme se sešli, na v pořadí teprve druhé akci C35 v roce 2020. Nenáviděný virus nám zhatil nejen náš business, ale také nám kvůli němu odpadly tři clubové akce. Ještě jedna velmi důležitá firemní akce se kvůli koronaviru nekonala. Jako každý rok jsme měli oslavit firemní výročí našim již tradičním Quatrofestem, letos jsme měli oslavit kulatých 20 let našeho fungování a NIC prostě se to nemohlo konat.

Jakmile se uzda omezení uvolnila a zároveň nadešel plánovaný termín cyklovýletu,

dohodlo se vedení C35 s vedením MSQ a rozhodli se spojit ho s večerním grilováním u Martina a uspořádat akci nejen pro clubáky a jejich rodinné příslušníky, jak to bylo původně v plánu, ale také celou Quatráckou obec, a to včetně realitky a vinařství. Na akci se tím pádem nahlásilo více než 40 lidí, už toto číslo napovídalo tomu, že nadešel čas se potkat, trochu zasportovat a vidět se konečně

face to face, nejen na video poradách či videokonferencích, jak bylo v poslední době

zvykem. Naplánovány byly tři trasy pro různě zdatné cyklisty, vždy se jednalo o spíše rovinatý terén. Nejkratší trasa měla být 45km, druhá v pořadí 70 km a ta nejdelší téměř 100km. Nakonec jsme trasu 100km zrušili, to proto, že cílem byl soutok řek Moravy a Dyje a z důvodu dlouhotrvajících dešťů byl totiž tento krásný kout našeho okresu celý pod vodou. Na žádost některých účastníků jsme zařadili kratičké 27km putování.

V sobotu ráno jsme se setkali v Hustopečích u Martina a po lehkém vinném občerstvení jsme se na cestu vydali téměř všichni společně. Jen Martin se opozdil, protože musel opravovat vodovodní kohoutek, který mu z pátku na sobotu zatopil podlahu v několika pokojích. První zastávka byla v Šakvicích, kde jsme si prohlédli provoz vinařství a ochutnali pár vzorků vína pár společných fotografií a putování pokračovalo po hrázi přehrady do kempu na Nových Mlýnech. Opět jedno malé občerstvení, pro některé z nás malý oběd či pozdní snídane, a nastalo první rozdělení účastníků.

První skupina zvaná „extra liga“ pokračovala v odpočinku a následně do Zaječí ke Kapličce a zpět do Hustopečí celkem zmíněných 27km. Ostatní pokračovali směr Lednice s cílem dorazit na Janohrad. Cíle jsme dosáhli všichni živí a zdraví, na Janohradu jsme se

opět občerstvili a někteří i naobědvali. Jedna část cyklistů následně pokračovala Kančí oborou do Břeclavi a dál na Pohansko. Další kolegové otočili své bicykly a směřovali nazpět do Hustopečí. Putování na Pohansko nám okořenil Petr Suchyňa když převzal navigátorské žezlo a vedl skupinu tzv. lepší cestou lesem na Vídeňský most, jak to však bývá zvykem, neuvědomil si, že několik dnů po sobě přšelo a lesní cestičky budou blátivé a kluzké. Asi tušíte, jak to dopadlo, zkratka si vybrala svou daň.

Několik účastníků spadlo do bláta a všichni ostatní měli zablácená kola i oblečení. Zkratka je zkratka!!

Nakonec jsme zvládli i toto úskalí našeho putování a šťastně dosáhli vytyčeného cíle, tedy Pohansko. Několik cyklo-nadšenců ještě zrychleným tempem vyrazilo směrem k zámečku Lány a nazpět na Pohansko, cca 7km. V té době však Petr Suchyňa hledal svůj ztracený batoh, který díky poctivým lidem našel na policejní stanici. Zbytek skupiny se občerstvil a vyrazil nazpět. Opět nastalo dělení, někteří vyrazili na nádraží a cestovali

vlakem a zbytek opravdových zarputilců dorazil na kole až do Hustopečí k Martinovi. No, abych nezapomněl, dva cyklisti se v Přítlukách odpojili a zavolali si odvoz do zmíněného společného cíle.

Musím ještě sdělit, že celé putování probíhalo v klidném tempu, krásnou přírodou lužních lesů a hájů naší překrásné Jižní Moravy. Po cestě jsme si mohli vyfotit jak řeku Dyji tak její mrtvá ramena, krásné letité stromy a různorodou faunu. Věřím, že i fotografie čapí rodinky vysoko na hnízdě se podařila.

Závěrečná grilovačka v Hustopečích byla tím pravým relaxem po náročné, pro některé i bolestivé cestě. Mnozí z nás se zdrželi hluboko po půlnoci.

Co na závěr? Super setkání, pohyb, dobré jídlo, a ještě lepší víno, prostě paráda. Děkuji všem účastníkům, protože jen dobrá parta má ty správné zážitky.

Voda s grilováním

Datum: 8. srpna 2020

Organizátorka a autorka článku: Pavla Honzírková

V sobotu 8. 8. 2020 jsme se sešli na parkovišti v Podivíně, abychom si mohli vybrat pádla, vesty a kanoe. Původní trasa a sjíždění Dyje z Nových Mlýnů se musela vzhledem k počasí změnit na poklidnější trasu „Staré Zámecké Dyje“, kde je tzv. olej. Od pondělí vydatně pršelo a hladiny řek nebyly příznivé. Tuto trasu jsem jela již podruhé a stejně jsem byla znovu okouzlena krásnou přírodou kolem řeky, často jsme museli vyhýbat ohnutým větvím stromů, které se rozpínaly přes hladinou a to bylo dobrodružství zejména pro nejmenší účastníky naší vodácké výpravy.

První zastávka byla na tábořišti Paliště v Nejdku, kde jsme si společně dali svačinku a na osvěžení pivko. Děti vyzkoušeli můstek a skákali do řeky. Pak jsme se společně všichni vyfotili na památku u majáku. Všichni jsme cestu na kánoích zvládli bez nehody a ztráty jakýchkoliv věcí a jen jediná posádka z rodiny Kilianů se po cestě „udělala“. Vzhledem k horkému počasí to spíš ale bylo pro Matěje s Kubou příjemné ochlazení.

Uprostřed cesty jsme se zastavili v Lednici a dali jsme si společný pozdní oběd v restauraci U Fábů. Někteří z nás ještě dojídali nabalené řízky a toasty z domova.

Nakonec jsme statečně doveslovali až na Janoh rad, kde jsme si po koupačce sbalili věci, naložili kanoe a odjeli společně na grilování do Podivína na tzv. Bažinu, kde jsme již byli před 2 roky na společné akci rybaření.

Plánovaná dvoudenní akce se nakonec konala jako jednodenní, protože nikdo na Bažině nocovat nemohl. Popravdě byl to tak náročný den plný sluníčka a veslování, že jsme byli rádi, když jsme se dostali kolem půlnoci do postele. Navíc jsme při večerním posezení museli čelit nájezdům opravdu velmi neodbytných komárů.

Na akci určitě budeme všichni společně rádi vzpomínat, bylo to prostě fajn.

Houby

Datum: 19. září 2020

Organizátor: Rostislav Sed'a & Jan Kilian, autor článku: Blanka Machová & Markéta Machová

Dne 19. 9. se vydala skupina odvážných do lesa na houby. Hrdinství začalo hned v sobotu zrána, jelikož budíček zvonil již před šestou hodinou. Auty jsme se dopravili až na cílové místo do lesíku za Brnem. Popadli jsme košíky a jako každému správnému houbaři nám nechyběl ani houbařský nůž.

Lov započal. Ovšem hned zezáčátku se našel zádrhel a nebyl nikterak malý, byla to velká mezera ve znalosti hub, alespoň co se týká našeho týmu. Naštěstí každý správný Quatrák si umí poradit. Sbírali jsme tedy podle intuice. Po pár hodinách se naše pletené koše pyšnily rozmanitými druhy hub a byly téměř plné, zato naše bříška už strádala, a tak byl čas na odjezd.

Porovnali jsme si úlovky, a dokonce byla vyplněna i mezera ve znalosti hub. Tímto tedy děkujeme Zdeničce a Karlovi za záchranu před možným pumpováním žaludku. Krásným zakončením výletu byl vydatný oběd v restauraci K1.

Výroční zasedání Clubu 35

Datum: 4. prosince 2020

Organizátor: Rada Clubu 35, autor článku: Jan Kilian

A je tu opět poslední měsíc v roce. Na jeho začátku nás kromě uvolňování opatření čekalo každoroční Výroční zasedání, i když letos spíše nazvané: „Pracovní porada“. Nastal čas členům Clubu 35 rozdat vánoční dárečky, vyrovnat finanční záležitosti, zrekapitulovat rok, odsouhlasit plán na rok příští, zvolit Radu Clubu 35 a připít na spokojený konec roku a šťastný vstup do roku nového.

Co říci na závěr?

Je až překvapivé, jak rok 2020 rychle utekl. Letos snad neuběhl jediný den, aniž bychom neslyšeli nebo nečetli o „vyvítečem“. Ani nám se marketingově nejvíce proklamovaný virus lidské historie nevyhnul. Nepřímo nám totiž zrušil přesně polovinu plánovaných akcí. I z toho důvodu naše Ročenka letos značně pohlubla. Nezbývá nám jen doufat, že rok 2021 bude nejen na akce bohatší a Ročenka upraví svůj BMI na ten správný údaj. Přeji Vám klidné Vánoce, pořádně si přes svátky odpočiňte a přeji nám všem, kromě pevného zdraví, štěstí a spousty splněných přání i jedno malé velké přání. Ať se v příštím roce můžeme potkávat, potrást si pravicí a vykročíme tou správnou nohou do roku 2021.

Ročenku Clubu 35 pro rok 2020 sestavil: Jan Kilian

Výběř z roku 2020 ☺

